

حرکت

شماره ۱۴ - ص ص : ۱۴۹ - ۱۴۱

تاریخ دریافت : ۱۳/۰۶/۸۱

تاریخ تصویب : ۰۳/۱۰/۸۱

بررسی روایی آزمون‌های دو ۴۵ و ۲۰۰ متر سرعت برای ارزیابی توان بی‌هوایی در پایگاه‌های ورزش قهرمانی

دکتر فرزاد ناظم^۱ - دکتر نادر فرهیور - جواد یوسفیان

استادیار دانشگاه همدان - استادیار دانشگاه همدان - کارشناس ارشد دانشگاه یزد

چکیده

به منظور بررسی روایی آزمون‌های دو ۴۵ و ۲۰۰ متر سرعت در سنجش توان بی‌هوایی، ۳۲ دانشجوی پسر تربیت بدنسی با دامنه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال، از میان داوطلبان شرکت در تحقیق، به صورت تصادفی انتخاب شدند. آزمودنی‌ها آزمون را به عنوان آزمون‌های بی‌هوایی اجرا کردند: آزمون‌های وینگیت، دو ۴۵ متر و ۲۰۰ متر سرعت. در بررسی داده‌های تحقیق از روش‌های آماری آنالیز رگرسیون و تی - استیودنت استفاده شده و سطح معنی داری ۵ درصد منظور گردید. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که بین توان بی‌هوایی وینگیت و مدت زمان آزمون میدانی دو ۴۵ متر سرعت همبستگی معنی داری وجود ندارد. بین حداقل توان‌های مطلق و نسبی و شاخص خستگی در آزمون وینگیت و آزمون میدانی دو ۲۰۰ متر سرعت، رابطه معنی دار متوجه شد. به ترتیب $-0/40$ و $-0/35$ و $0/05$ به دست آمد ($P < 0/05$). با این حال، اختلاف میانگین‌ها معنی دار بود. نتایج تحقیق نشان داد که برای سنجش توان بی‌هوایی نیتوان به شاخص مدت زمان آزمون‌های میدانی دو ۴۵ و ۲۰۰ متر سرعت اعتماد کرد و بهتر است از آزمون‌های معتبرتری استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی

روایی، توان بی‌هوایی، آزمون وینگیت، آزمون‌های دو ۴۵ و ۲۰۰ متر سرعت.

مقدمه

آمادگی جسمانی را از دو بعد تندرستی و بهداشت و رقابتی و حرفاًی می‌توان مورد بررسی قرار داد که شامل ورزش همگانی و ورزش قهرمانی می‌شود. هرچند بعد تندرستی و بهداشت عمومیت بیشتری دارد، با این حال، بعد رقابتی و حرفاًی آن پیچیدگی بیشتری داشته و امکانات و استعدادهای خاصی را می‌طلبد. با توجه به صرف هزینه و وقت در بعد قهرمانی ورزش، اهمیت سنجش وضعیت آمادگی جسمانی اعضای تیم، بخصوص تیم‌های ملی که از حساسیت زیادی برخوردار است، ضرورت تحقیق را در این مورد روشن می‌سازد. عملکرد مطلوب و بهینه ورزشی در سطح ورزش قهرمانی^۱، مستلزم ترکیبی از قابلیت‌های تکنیکی و تاکتیکی و همچنین میزان بالای آمادگی جسمانی است (۱۸).

یکی از مهمترین فاكتورهای آمادگی جسمانی در سطح ورزشکاران نخبه، توان بی‌هوایی است. آزمون‌های توان بی‌هوایی اغلب سریع و انفجاری است. شاید معتبرترین آزمون توان بی‌هوایی، آزمون وینگیت باشد (۷ و ۱۴) که به امکانات و شرایط خاصی از جمله دوچرخه‌های ارگومتری پیشرفته و چشم‌های الکترونیکی که تعداد پدال‌ها را شمارش کند، نیاز دارد. در این زمینه، یافتن آزمونی میدانی برای تعیین این عامل که کاربردی بوده و به امکانات کمتری نیاز داشته باشد، ما را در ارزیابی وضعیت آمادگی اعضای تیم‌های ورزشی در شرایط گوناگون یاری خواهد کرد.

برخی تحقیقات از آزمون ۴۵ متر دو سرعت به عنوان ابزاری برای آزمون بی‌هوایی حمایت می‌کنند (۲ و ۶). فرانسیس^۲ (۷ و ۶) معتقد است سه آزمون مناسب برای ارزیابی توان

۱- ورزش قهرمانی عبارت است از بازی‌ها و ورزش‌های رقابتی و سازمان یافته که افراد ماهر در آنها شرکت می‌کنند (۱).

بی‌هوایی عبارتند از آزمون وینگیت، آزمون پله مارگاریا و آزمون میدانی ۴۵ متر دو سرعت. فاکس و ماتیوس^۱ (۲) نیز آزمون ۴۵ متر دویدن را برای سنجش توان بی‌هوایی مناسب می‌دانند. کالامن^۲ (۲) همبستگی بالایی بین مدت زمان ۴۵ متر دو سرعت و آزمون توان مارگاریا کالامن به دست آورد ($0.974 = \text{I}$). همچنین در تحقیقی همبستگی آزمون وینگیت و مدت زمان دو ۲۰۰ متر برابر $82/0$ به دست آمده است (۱۵). فاکس و ماتیوس (۲) سهم دستگاه فسفازن - اسیدلاکتیک را در دو ۲۰۰ متر 98 درصد و دستگاه اسیدلاکتیک - هوایی را 2 درصد می‌دانند. گایتون^۳ (۳) نیز معتقد است در دو ۲۰۰ متر دستگاه‌های فسفازن و گلیکورژن - اسیدلاکتیک مورد استفاده قرار می‌گیرند.

هاوتیر^۴ (۱۹۹۴) (۸) در تحقیقی نتیجه گرفت که سهم گلیکولیز بی‌هوایی در دو ۲۰۰ متر حداقل 55 درصد است. سهم نسبی دستگاه انرژی هوایی نیز 29 درصد برآورد شده است (۱۹). با توجه به پیشینه‌های علمی یادشده، در تحقیق حاضر آزمون‌های میدانی دو ۴۵ و ۲۰۰ متر برای ارزیابی توان بی‌هوایی اعتبار سنجی می‌شوند.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع میدانی و به شیوه آزمایشی است. نمونه آماری تحقیق را 32 دانشجوی پسر تربیت بدنه دانشگاه بوعلی سینا تشکیل می‌دهد. نخست جمع آوری داده‌ها، وضعیت جسمانی، سابقه ورزشی و شرایط پزشکی آزمودنی‌ها در پرسشنامه‌ای به دست آمد.

آزمودنی‌ها 3 آزمون را به عنوان آزمون‌های بی‌هوایی اجرا کردند: آزمون وینگیت، دو ۴۵ و 200 متر سرعت. آزمون بی‌هوایی وینگیت به عنوان آزمون آزمایشگاهی معتبر، شامل 30 ثانیه پدال زدن سریع روی دوچرخه کارستج است. سپس با توجه به تعداد پدال‌ها و فرمول‌های ریاضی (۱۴)، حداقل، میانگین و حد اکثر توان مطلق و نسبی و شاخص خستگی به دست آمد. با توجه به حساسیت این آزمون، سعی شد تا حد امکان عوامل اثرگذار بر آزمون

1- Fax & Mathews

2- Kalamen

3- Guyton

4- Hautier

(۱۷، ۱۶، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۵، ۴) کنترل شود. همچنین رکورد مدت زمان دوهای ۴۵ و ۲۰۰ متر که در مسیر مستقیم اجرا می‌شد، هنگام عبور از خط پایان توسط کرونومتر ثبت شد. در بررسی داده‌های تحقیق توسط نرم افزار SPSS، از روش‌های آماری آنالیز رگرسیون خطی برای بررسی ارتباط متغیرها و آزمون تی - استیودنت وابسته جهت تعیین اختلاف میانگین‌ها استفاده شد. همچنین سطح معنی داری ۵ درصد منظور گردید.

نتایج و یافته‌های تحقیق

مشخصات فیزیکی و فیزیولوژیکی آزمودنی‌ها در جدول‌های ۱ و ۲ آمده است.

جدول ۱- آمار توصیفی ویژگی‌های بدنی آزمودنی‌ها

Range	Max	Min	SD	Mean	شاخص‌های آماری متغیرها
۱۰	۳۰	۲۰	۲/۲۲	۲۲	سن (سال)
۳۶/۲۰	۹۱/۵۰	۵۵/۳۰	۸/۱۸	۶۸/۱۴	وزن (کیلوگرم)
۲۰	۱۸۳	۱۶۳	۵/۳۹	۱۷۲/۸۱	قد (سانتی‌متر)

جدول ۲- شاخص‌های فیزیولوژیکی و عملکرد در آزمون‌های بی‌هوایی

نوع آزمون	Range	Max	Min	SD	Mean	شاخص‌های آماری متغیرها
	۴۶۳/۴۹	۹۷۶/۵	۵۱۳/۰۱	۱۱۲/۰۲	۶۹۶/۹۸	حداکثر توان مطلق (وات)
آزمون دوی دوی دوی دوی دوی دوی	۴/۶۱	۱۲/۶۱	۸	۱/۱۰	۱۰/۲۲	حداکثر توان نسبی (وات)
	۴۶۷/۵۶	۸۹۵/۰۷	۴۲۷/۵۱	۱۰۴/۵۶	۶۱۰/۹۱	میانگین توان مطلق (وات)
	۴/۳۷	۱۱/۰۳	۶/۶۶	۱	۸/۹۳	میانگین توان نسبی (وات)
	۴۳۴/۳۸	۷۰۸/۰۲	۳۲۰/۱۴	۸۷/۶۹	۵۱۴/۴۸	حداقل توان مطلق (وات)
	۴/۳۷	۹/۷۰	۰/۳۳	۰/۹۱	۷/۵۶	حداقل توان نسبی (وات)
	۳۶	۴۸	۱۲	۸/۸۱	۲۵/۱۳	شاخص خستگی (درصد)
دو ۴۵ متر	۱/۰۹	۷	۰/۹۱	۰/۲۴	۶/۳۷	زمان (ثانیه)
دو ۲۰۰ متر	۶/۳۵	۳۲/۷۲	۲۶/۳۷	۱/۵۰	۲۹/۴۷	زمان (ثانیه)

یافته‌ها نشان میدهد که مدت زمان دو ۴۵ متر رابطه معنی‌داری با مقادیر مطلق و نسبی حداکثر، میانگین، حداقل توان و شاخص خستگی تخمینی در برابر آزمون وینگیت ندارد. همچنین مدت زمان دو ۲۰۰ متر با مقادیر مطلق و نسبی حداکثر و میانگین توان رابطه معنی‌داری نداشت. با این حال، با توجه به جدول ۳، بین این متغیر و حداقل توان‌های مطلق و نسبی رابطه منفی و معنی‌داری مشاهده شد. همچنین مدت زمان اجرای دو ۲۰۰ متر با شاخص خستگی رابطه معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). در این مدل خطی، متغیرهای آزمون وینگیت به عنوان متغیر وابسته منظور شد.

آزمون تی - استیودنت وابسته، بین میانگین متغیرهای مذکور اختلاف معنی‌داری را نشان می‌دهد (جدول ۴).

جدول ۳- همبستگی حداقل توان مطلق و نسبی و شاخص خستگی با مدت زمان دو ۲۰۰ متر

متغیر وابسته (γ)	R	R^2	R^2_{Adjust}	SEE	P_{Value}	معادله رگرسیون
حداکثر توان مطلق	-۰/۴۰	.۰/۱۶	.۰/۱۳	۸۱/۶۲	.۰/۰۲	$Y = -۲۳/۴۳ + ۱۲۰۵/۳۲ + (\text{زمان دو ۲۰۰ متر})$
حداقل توان نسبی	-۰/۴۵	.۰/۲۰	.۰/۱۷	.۰/۸۳	.۰/۰۱	$Y = -۰/۲۷ + ۱۵/۶۵ + (\text{زمان دو ۲۰۰ متر})$
شاخص خستگی	.۰/۳۵	.۰/۱۲	.۰/۰۹	.۸/۳۸	.۰/۰۴	$Y = ۲/۰/۸ - ۳۶/۲۰ - (\text{زمان دو ۲۰۰ متر})$

جدول ۴- مقایسه میانگین متغیرهای مختلف در آزمون‌های منتخب

متغیرها	t_{value}	DF	2-tail sig.	تعداد آزمودنی
حداقل توان مطلق و زمان دو ۲۰۰ متر سرعت	۳۱/۰۶	۳۱	.۰/۰۰۰	۳۲
حداقل توان نسبی و زمان دو ۲۰۰ متر سرعت	-۵۹/۶۱	۳۱	.۰/۰۰۰	۳۲
شاخص خستگی و زمان دو ۲۰۰ متر سرعت	-۲/۹۳	۳۱	.۰/۰۰۶	۳۲
زمان دو ۴۵ و دو ۲۰۰ متر سرعت	۹۷/۴۳	۳۱	.۰/۰۰۰	۳۲

با استناد به جدول ۵، همبستگی مثبت و معنی‌داری بین مدت زمان دوهای ۴۵ متر و ۲۰۰ متر به چشم می‌خورد ($P < 0.05$)، با این حال، اختلاف میانگین‌های دو آزمون معنی‌دار است (جدول ۴).

جدول ۵- همبستگی زمان دوهای ۴۵ و ۲۰۰ متر سرعت

متغیر وابسته (Y)	R	R^2	R^2_{Adjust}	SEE	P Value	معادله رگرسیون
زمان دو ۴۵ متر	۰/۷۰	۰/۴۹	۰/۴۸	۰/۱۷	۰/۰۰۰	$Y = ۰/۱۱ + ۰/۹۸ \times (\text{زمان دو } ۲۰۰ \text{ متر})$

میان متغیرهای آنتروپومتریکی وزن، قد و درصد چربی بدن با مدت زمان دوهای ۴۵ و ۲۰۰ متر ارتباط معنی داری به دست نیامد. از طرفی دیگر، با استناد به جدول ۶ همبستگی مثبت و معنی داری بین حداکثر، میانگین و حداقل توان مطلق وزن، قد و درصد چربی بدن وجود دارد ($P < 0/05$). در این مدل خطی، متغیرهای آزمون وینگیت به عنوان متغیر وابسته منظور شد.

جدول ۶- ارتباط حداکثر، میانگین و حداقل توان مطلق و متغیرهای وزن، قد و درصد چربی بدن

متغیر وابسته (Y)	R	R^2	R^2_{Adjust}	SEE	P Value	معادله رگرسیون
حداکثر توان مطلق	۰/۷۲	۰/۵۲	۰/۵۰	۷۸/۹	۰/۰۰۰	$Y = ۹/۹۴ + ۱۹/۱۷ \times (\text{وزن})$
حداکثر توان مطلق	۰/۴۸	۰/۲۲	۰/۲۰	۱۰۰/۱۲	۰/۰۰۵	$Y = ۱۰/۰۹ - ۱۰۴۶/۸ \times (\text{قد})$
حداکثر توان مطلق	۰/۱۶	۰/۱۳	۰/۱۲	۱۰۴/۵۰	۰/۰۲۱	$Y = ۵/۹۵ (BF\%) + ۵۹۵/۴۶$
میانگین توان مطلق	۰/۷۴	۰/۵۵	۰/۵۴	۷۰/۷۵	۰/۰۰۰	$Y = ۹/۵۲ - ۳۸/۳۲ \times (\text{وزن})$
میانگین توان مطلق	۰/۲۹	۰/۵۴	۰/۲۷	۸۹/۱۲	۰/۰۰۱	$Y = ۱۰/۵۷ - ۱۲۱۵/۷۸ \times (\text{قد})$
میانگین توان مطلق	۰/۳۶	۰/۱۳	۰/۱۰	۹۸/۷۸	۰/۰۳	$Y = ۵/۰۲ (BF\%) - ۵۲۵/۲۲$
حداقل توان مطلق	۰/۷۲	۰/۵۲	۰/۵۰	۶۱/۵۵	۰/۰۰۰	$Y = ۷/۷۴ - ۱۳/۲۲ \times (\text{وزن})$
حداقل توان مطلق	۰/۲۸	۰/۵۳	۰/۲۶	۷۵/۲۸	۰/۰۰۲	$Y = ۸/۷۱ - ۹۹۰/۶۴ \times (\text{قد})$
حداقل توان مطلق	۰/۱۲	۰/۳۵	۰/۰۹	۸۳/۳۶	۰/۰۴۷	$Y = ۴/۰۴ (BF\%) + ۴۴۵/۵۴$

بحث و نتیجه گیری

در این تحقیق بین میانگین توانهای مطلق و نسبی آزمون بی هوازی وینگیت و مدت زمان دو ۴۵ متر ارتباط معنی داری وجود نداشت. این نتیجه با گزارش فرانسیس (۶، ۷) و فاکس و مانیوس (۲) که آزمون ۴۵ متر دویدن را آزمون مناسبی برای برآورد توان بی هوازی معرفی

کرده‌اند. همخوانی ندارد. همچنین کالامن (۲) همبستگی بین مدت زمان دو ۴۵ متر و آزمون توان مارگاریا - کالامن (به عنوان آزمون توان بی‌هوایی) را $0/97 = ۰ = ۲$ به دست آورده که در تحقیق حاضر نتیجه به دست آمده با این مقدار همخوانی ندارد. در این مورد انگیزه اجرای کار بیشینه کوتاه مدت یک عامل عمدۀ اثرگذار تلقی می‌شود.

نتایج آماری تنها همبستگی معنی‌دار و منفی را بین حداقل توان مطلق و نسبی و مدت زمان دو ۲۰۰ متر سرعت و همچنین رابطه معنی‌دار و مثبت را بین شاخص خستگی و مدت زمان دو ۲۰۰ متر نشان داد. با این حال، میانگین‌های متغیرهای مذکور اختلاف معنی‌داری دارند. با توجه به متفاوت بودن مقیاس‌های دو آزمون، همبستگی به روش نمرات استاندارد Z نیز استفاده شد که نتایج مشابهی به دست آمد ($0/35$ ، $0/45$ ، $-0/40$ ، $-0/40 = ۲$). دلایل احتمالی این اختلاف می‌تواند به قرار زیر باشد.

۱- شیوه اجرای آزمون‌ها متفاوت است (پدال زدن و دویدن در برابر نیروی جاذبه).

۲- نوع ابزار سنجش متفاوت بوده و احتمال رسیدن به مرحله واماندگی در آزمون وینگیت بیش از دو ۲۰۰ متر است.

۳- سطح انگیزش افراد در آزمون‌های بیشینه بی‌هوایی متفاوت است.

بین حداکثر، میانگین و حداقل توان مطلق آزمون وینگیت و متغیرهای آنتروپومتریکی وزن، قد و درصد چربی بدن ارتباط مثبت و معنی‌داری به دست آمد که بیانگر دقت و حساسیت این آزمون معتبر است. همچنین همبستگی معنی‌داری بین مدت زمان اجرای دوهای ۴۵ و ۲۰۰ متر ($0/70 = ۰ = ۲$) به دست آمد. اما میانگین‌های دو آزمون متفاوت معنی‌داری داشتند. امکان دارد که همبستگی‌های ضعیف در تحقیق حاضر، در نتیجه عواملی از قبیل نبود دستگاه فتوفینیش، پیست استاندارد و کفشهای مناسب دویدن، سطح انگیزه افراد در اجرای ورزش‌های انفجاری و سریع و عدم کنترل سرعت گام‌ها باشد. مسلم است که آزمون‌های میدانی به دلیل عدم کنترل دقیق و مناسب متغیرهای اثرگذار در مقایسه با آزمون‌های آزمایشگاهی، از اعتبار کمتری برخودارند. این بدان معنی است که برای ارزیابی توان بی‌هوایی، آزمون آزمایشگاهی نظیر وینگیت مناسب‌ترین است. این نکته در سطح فهرمانی قابل توجه است. به طور کلی به نظر می‌رسد آزمون‌های دوهای ۴۵ و ۲۰۰ متر برای برآورد توان بی‌هوایی ورزشکاران نخبه و ملی

مناسب نیست و برای برآورد این فاکتور در ورزشکاران، به ویژه قهرمانان، باید آزمون‌های معتبرتری را اجرا کرد.

منابع و مأخذ

- ۱- دبورا آ، وست و چالزا، بوچر. "مبانی تربیتبدنی و ورزش". ترجمه احمد آزاد، چاپ دوم، انتشارات کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۶.
- ۲- فاکس و ماتیوس. "فیزیولوژی ورزش". ترجمه اصغر خالدان، چاپ سوم، انتشارات دانشگاه تهران، جلد ۲، ۱۳۷۳.
- ۳- گایتون، آرتور و هال، جان. "فیزیولوژی پزشکی". ترجمه فرخ شادان، چاپ نهم، انتشارات چهر، ۱۳۷۰.

4- Bergh, U. "Human Power at subnormal body Temperature", Acta. Physiol.Scan. 1980 , P: 478.

5- Crowley, GC. Garg, A.Wade, AJ. "Effects of Colling the legs on performance in a standard wingate anaerobic power test". Br.J.Sports Med, Dec 1991, 25(4), PP : 200-3.

6- Francis, K. Methods of anaerobic power assessment (a statistical Program for the IBM PC)", Physical Therapy; Jun 1987, 67(6), P:983.

7- Francis K."Methods of anaerobic power assessment". Physical Therapy, Feb 1987, 67(2), PP : 270-5.

8- Hautier, CA. et al. "Relationships Between Postcompetition Blood Lactat Concentration and average Running Velocity Over 100 -m and 200 - m Races". Eur.J.Appl. Physiol. Occp Physiol, 1994, 68(6), PP : 508-13.

9- Hawley, JA. Williams, MM. Hamling, GC. Walsh, RM. "Effect of a task-Specific Warm-up on Anaerobic Power".Br.J.Sports Med, Dec 1989,

23(4), PP :233-6.

- 10- Hill, DW. Smith, GC."Circadian Rhythm in anaerobic Power and Capacity". Can.J.Sport Sci, Mar 1991, 16(1), PP: 30-2.
- 11- Inbar, O.O, Bar-or. "The effect of intermittent warm-up on 7-9 year-old boys". Eur. J.Appl. Physiol, 1975, 340, PP: 81-89.
- 12- Jacobs, I. "The effects of thermal dehydration on performance of the wingate anaerobic test". Int. J. Sports Med, 1980, 1, PP : 21-24.
- 13- Melhim, AF. "Investigation of Circadian Rhythms in anaerobic power and mean Power of femal Physical Education Students". Int.J.Sports Med, Aug 1993, 14(6) , PP : 303-6.
- 14- Omri.Inbar. Oded.Bar-Or.James , SS. "The wingate Anaerobic test". Human Kinetics Publication. 1996.
- 15- Potton, JF. Duggan.A. "An evaluation of test of anaerobic Power". Aviat Space. Environ. Med, Mar 1987, 58(3), PP : 237-42.
- 16-Pujol, TJ. Langenfeld , ME. "Influence of Misic on Wingate Anaerobic test Performance". Percept Mot Skills, Feb 1999, 88(1), PP :292-6.
- 17-Reilly, T.Down, A. "Investigation of Circadian Rhythms in anaerobic Power and Capacity of the legs". J.Sports Med. Phys. Fitness, Dec 1992, 32(4), PP : 343-7.
- 18-Simth, HK.Thomas, SG. "Physical Characteristics of elite female Basketball Players". Can.J.Sports Sci, Dec 1991, 16(4), PP : 289-295.
- 19-Spencer, MR.Gastin, PB. Energy System Contribution during 200 to 1500 - m running in highly Trained Athletes". Med. Sci.Sports Exerc, Jan 2001, 33(1), PP : 157-62.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی